

To jsem byl ještě malý a můj děda ještě žil
každý večer ke mně chodil a než mě k spánku uložil .
Příběhy vyprávěl a já po letech zas
někdy v noci jako bych slyšel v šeru jeho známý hlas

Teď mě kloučku můj dobře poslouchej co ti tu povídám
tenhle den sice vítr dávno svál, ale já na něj vzpomínám.
Kdy nebe bylo modré jako len a všude zvláštní klid
a nejednou byla tma a v té tmě psi začali výt.

: Bouře zlá přichází :

Z potoků se řeky staly, spojily se v hrozný proud
co jim v cestě stálo braly, viděl jsem i domy plout
a pak náhle slunce z mraků ukázalo tvář
tu svou zlatou tvář.

: Nový den nám vychází :

Na polích a loukách, všude byla vodní pláň
tam kde dříve stromy stály, zůstala jen pustá stráž
domy zborcené, lidé na střechách
vyvrácené ploty, které pluly ve vlnách.

Večer když bylo po všem a mohlo se dolů slést
a na zemi potom hledat, kudy mohly cesty vést.
Stezkou jedinou každý k dolu uháněl
odkud starý zvon troufale o pomoc vyzváněl.

: Tichý pláč zněl :

Bylo jich tam dole uvězněno šest
a všem co tam kolem stáli se mlčky stiskla pěst.
Vidím to jak včera jak je k hrobům provází
a starý den odchází.

: Byl to dlouhý den :

Byl to dlouhý den